בס"ד
"הדף היומי לתולדותינו"

יום ד', כ"ה בניסן תשס"ח (30 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום 10 ימים, שהם שבוע אחד ושלשה ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

האם לאחד את יום השואה עם תשעה באב? [המשך המאמר מאתמול...]

=... **הכנסת האזינה** לדברי ראש הממשלה ולהצעתו. הוא סיפר כי התייעץ בנושא זה עם הרב סולובייצ'יק מבוסטון ועם הרבנים הראשיים לישראל הרב שלמה גורן והרב עובדיה יוסף, ובדעתו להעביר את ציון יום השואה – לתשעה באב, וכן לאחד את יום הזכרון ללוחמי הגיטאות והפרטיזנים עם יום הזכרון לחללי צה"ל ולוחמי המחתרות.

אין לתמוה על שאנשים מן המרכז ושמאלה יתעוררו וישאלו את רה"מ שאלות המעידות על כהות חוש לאומי [דבריו של מחבר המאמר], על עם-ארצות במקורות ישראל ובתולדות עמנו, ועם גל "חובה" אופוזיציונית" ואנטי-דתית. ח"כ האוזנר לא יידע בתשעה-באב לאן ללכת, האם לבית הכנסת לאמר קינות או לאסיפת אזכרה... ח"כ פלוני ממפ"ם שואל את ראש הממשלה: למה פנית לרבנים הראשיים בנושא זה ולא לפרטיזנים? ... בדומה לכך, פרופסור להיסטוריה כותב במכתב ל"הארץ", "[ב]הצעתו הפוגעת בזכר יקירנו של מר בגין, [הוא] מבקש להבליע את יום השואה בפולחן הדתי של הט' באב..." אליו היה אפשר לומר – בגין רוצה בכך לייצב ולהנציח את זכר יקירינו, קדושי השואה, לפיכך הוא מציע לשלב את זכרם במערכת הזכרון של תשעה באב. נראה כי תשעה באב אינו אומר לאותו פרופסור ולאותם ח"כים ולא כלום. אין זה אלא יום של "פולחן דתי", שאינו נוגע לאנשים 'מתקדמים' כמותם...

כבר היו דברים מעולם. איש מאיתנו אינו יודע איך נתאחדו סיבות החגים וימיהם והיו לאחדים בידינו. איך קיבל "חודש האביב" וחג החירות את צביונו; ואיך חג השבועות וחג מתן תורה נתאחדו ביום אחד ועוד מן החגים. הנח להם לישראל. כשם שאין אנו יודעים משום מה ראש חודש, שהבריאה מעידה על קיומו, נתמעט כל-כך, ולא נותר אלא בתוספות לתפילה. כשם שאין אנו יודעים משום מה נתבטלו ימים טובים שקבעו חכמים [בבית שני] כמו אלו המסופרים מפי חז"ל ב'מגילת תענית': "בעשרים ושמונה בטבת נתישבה כנסיה על הדין... ואותו היום שנסתלקה סנהדרין של צדוקים וישבה סנהדרין של ישראל עשאוהו יום-טוב..." וודאי חפצו חכמי אותם דורות כי הימים הטובים יצויינו לדורות, ולא עלתה בידיהם. הם נשכחו, או נבלעו בימים "חזקים" מהם, וזו עשתה ההיסטוריה היהודית גם בלי הצעת ראש הממשלה והחלטת הכנסת.
ויש להניח כי תיעשה כן גם לימי הזכרון.

כי הרי היה הדבר כבר לפנים. יום השואה היסודי, יום החורבן הלאומי והדתי, תשעה באב, קלט כבר לתוכו את מרבית ימי השואה המקומיים והכלליים... =
[סיום המאמר, בע"ה, מחר...]

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל